

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-157/13

Priština,
29. januar 2014. godine

U postupku

N. M.
Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

Tužene strane/Žalioca
N/A

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/201/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34226), od dana 18. aprila 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 29. januara 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba N. M. uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/201/2013, spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34226, od dana 18. aprila 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/201/2013, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34226, od dana 18. aprila 2013. godine.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 01. aprila 2007. godine, N. M. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed nad imovinom-poslovnom prostorijom. On tvrdi da je vlasnik poslovne prostorije br. 175, u površini od 9m² u tržnom centru u Prištini. Kako bi podržao njegov zahtev, isti je dostavio ugovor o udruženju sredstava od dana 19. novembra 1997. godine i potvrdu od dana 16. aprila 1998. godine. Njegova imovina je uzurpirana od strane nepoznatog lica.
2. Imovinski zahtev je upisan pod brojem KPA34226.
3. On tvrdi da je izgubio imovinu zbog okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom na Kosovu u 1998/1999. godini.
4. Dana 01. jula 2009. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se nalazila poslovna prostorija te su našli da je izgradnja srušena.
5. Na osnovu izveštaja o verifikaciji od dana 25. septembra 2008. godine, sva navedena dokumenat su negativno verifikovana od strane KAI ekipe za verifikaciju iz osnova da oni nisu u posedu dokumentacije pre 1999. godine i iz činjenice da preduzeće "E. D" više ne postoji.
6. Dana 18. aprila 2012. godine, Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK), je odlukom KPPC/D/C/201/2013, odbacila imovinski zahtev zbog nedostatka nadležnosti. Kako bi obrazložila svoju odluku, KIZK je podvukla da je na osnovu ugovora podnosilac zahteva ima pravo da izgradi privremeni objekat na privremeno korišćenje tog objekta – kioska te i da se imovina u zahtevu treba tretirati kao pokretni objekat.
7. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, KIZK je nadležna jedino povodom pokretne imovine.
8. Dana 17. juna 2013. godine, odluka je uručena N. M. te je isti dana 08. jula 2013. godine uložio žalbu Vrhovnom sudu (u daljem tekstu: žalilac).
9. Žalilac je objasnio da je poslovna prostorija bila nepokretan objekat, pošto je isti bila pripojena zemljištu. Objekat koji je tu izgrađen je bio od čvrstog metala. Prema tome, odluka na koju je

uložena žalba je doneta na osnovu bitne povrede proceduralnog prava i pogrešne primene materijalnog prava.

10. Žalilac traži od Suda da poništi odluku KIZK povodom ovog postupka i vrati predmet na ponovno razmatranje KIZK, ili ponovo odluči i prizna prava žalioaca na restituciju imovinskog prava korišćenje.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno Zakonom (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).
12. Nakon pregleda spisa predmeta i žalbenih navoda, u smislu člana 194 ZPP, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
13. Na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine kao podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo nad privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, već takođe dokaže da ona/on nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.
14. U smislu ove odredbe, proizlazi da je nadležnost komisije za imovinske zahteve Kosova KAI i Vrhovnog suda ekskluzivno ograničena da reši i odluči imovinske zahteve koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu nepokretnu imovinu. Nesporno je to da je na osnovu ugovora o udruživanju sredstva br. 1991 od dana 19. novembra 1997. godine i na osnovu overe os dana 16. aprila 1998. godine (član 4), žalilac je na osnovu licence br. 353-697/1 imao pravo korišćenja na osnovu zakupa nad izgrađenim objektom do promene namere korišćenja urbanističkog zemljišta, te nakon promene namere korišćenja urbanističkog zemljišta isti je bio obavezan da objekat-kiosk ukloni iz trgovačkog centra. Podnosiocu zahteva/žaliocu je bilo dozvoljeno da postavi privremeni montažni objekat-kiosk na tržnom centru, pod br. 175, u površini od 9m² u Prištini, na urbanističkom zemljištu. Podnosilac zahteva je bio obavezan da ukloni ovaj privremeni montažni objekat na osnovu naloga izdatog od strane nadležnog organa za prilagođavanje urbanističkog zemljišta u njegovom trošku, bez naknade i bez davanja prava na drugu površinu, šta je ustravi učinjeno od strane opštinskih organa u Prištini.
15. Prema tome, u smislu ovih činjeničnih zaključaka, Vrhovni sud smatra da je odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova na koju je uložena žalba pravedna i zakonita kada je odlučeno da se imovinski zahtev odbaci kao nedozvoljen zbog nedostatka nadležnosti. Ovo iz razloga što na osnovu odluke nadležnog organa, žalilac imao pravo da postavi privremeni montažni objekat-kiosk za privremenu upotrebu što se smatra kao pokretni imovina. Vrhovni sud takođe smatra da je imovina u zahtevu na osnovu člana 9, stav 1 Zakona imovini i ostalim stvarnim pravima

tretirana kao nepokretna imovina. Na osnovu ove zakonske odredbe, privremen montažne zgrade, kiosci i privremene montažne strukture, kao u ovom konkretnom slučaju, se ne smatraju pokretnom imovinom. Što više, privremena prostorija ne može biti pitanje priznavanja imovinskog prava niti može biti upisana u imovinskom registru katastarske kancelarije. Prema tome, navodi žalioaca da je privremeni montažni objekat nepokretna imovina su neosnovani, neprihvatljivi i nezakoniti. KIZK je nadležna da reši imovinska pitanja koja su nadovezana sa sukobom i koja se odnose na nepokretnu imovinu kao što je jasno postavljeno u članu 3 UNMIK Uredbe br. 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

16. Ovo iz razloga što na osnovu ustanovljenih činjenica i prikazanih dokaza, rezultira da je žalilac u svojstvo korisnika urbanističkog zemljišta uživao jedino privremeno pravo korišćenja i izgradnje privremenog montažnog objekta.
17. Odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od bitne povrede ili bilo koje pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava.
18. U smislu gore navedenog i na osnovu Zakona (član 13.3.C UNMIK Uredbe br. 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079) odlučeno je kako u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna te se ne može uložiti žalba na istu.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX Predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Holger Engelmann, EULEX zapisničar